

399. Világíts nékem, Jézus

E. J. Bellerby

Vi - lá - gíts né - kem, Jé - zus, Ne
rejt - se el ho - mály, Mily nagy volt hó sze -
rel - med Ott fenn a Gol - go - tán! „Én,
én va - gyok Meg - vál - tód” - Hang -
zik fe - lém sza - vad, E szó szí - vem - be
bé - két, új él - tet, üd - vöt ad.

2. Világíts bennem, Jézus, Hogy szent tekinteted Napfényre hozza mindazt, Mit szívem rejteget! „Én megtisztítlak tűzzel” – Szólsz, s bár a tűz sebez, De nyomdokodban jární: Szívem hó vágya ez.

3. Világíts rajtam, Jézus, Hogy bárhová megyek, Megváltó szent erődről Bizonytságot tegyek! „Én harcolok teérted” – E szó oly hatalom, Mely végrehajtja munkád Énbennem s általam.

4. Ó, hát világíts, Jézus, Világ világa Te, Hadd jusson Igéd fénye
Az éjszakába be! „Menj, mert megért a búza!” – Hangzik szavad
felém, S küldesz, hogy érted híven, Hittel dolgozzam én.

5. Kelj fel, ó, drága Jézus, Hajnalcsillag, jövel! Már virrad
napkeletről, Napod immár közel. Legdrágább szódat hallom,
Szívem mást nem akar: „Jöjj el” – így szól a Lélek, „Ím, eljövök
hamar!”

E. J. Bellerby – Vargha Gyuláné (1863–1947)